

Ljubljana, 31. maj 2018

Koordinator varstva nesnovne kulturne dediščine
Slovenski etnografski muzej
Metelkova 2

1000 Ljubljana

Besedila pobude za vpis v Register nesnovne kulturne dediščine **niso avtorska besedila**. Koordinator varstva nesnovne kulturne dediščine si pridržuje pravico do preoblikovanja besedil za potrebe Registra nesnovne kulturne dediščine in postopkov varovanja nesnovne kulturne dediščine.

POBUDA ZA VPIS
V
REGISTER NESNOVNE KULTURNE DEDIŠČINE

1. Ime enote za vpis v Register nesnovne kulturne dediščine:

Navedite ime **nesnovne kulturne dediščine**, ki naj bo čim bolj jedrnato in naj zadene bistvo vsebine dediščine. Imenu dodajte tudi sinonim, če je značilen za dediščino v tistem kraju.

Obhodi pusta v Kalu nad Kanalom

2. Geografska razširjenost nesnovne kulturne dediščine v RS:

Navedite kraj in občino, kjer se nesnovna kulturna dediščina pojavlja.

Zabeležite območje razširjenosti (lokalno, regionalno ali na območju celotne Slovenije) dediščine v RS v katerem dediščina živi in od katerega je odvisen njen obstoj.

Obhodi mask, značilnih za Kalski pust, so tipični v vasi Kal nad Kanalom in bližnjih zaselkih. Območje se nahaja na jugozahodnem delu Banjske planote, v občini Kanal ob Soči ter med občinama Tolmin in mestno občino Nova Gorica. Gre za lokalno različico tradicionalnih pustnih mask, ki vas in bližnje zaselke obhodijo na pustno soboto in nedeljo.

3. **Opis nesnovne kulturne dediščine v sedanjosti:**

Opišite pojavnne oblike nesnovne kulturne dediščine v sedanjosti: kdo, kje, kdaj, zakaj, kako ...

V spominih starejših krajanov iz vasi Kal nad Kanalom so obhodi pustnih mask poznani od nekdaj. S krajšo prekinjivo v času Italijanske zasedbe med prvo in drugo sv. vojno, pustni liki obiščejo krajane vasi Kal nad Kanalom in bližnje zaselke na pustno soboto in nedeljo, na pepelnico sredo pa sledi pogreb pusta. Do nekako osemdesetih let 20. stoletja so sprevod in obisk domačij še spremljale nekatere tradicionalne kalske maske, kasneje so prevladovali globalni pustni trendi, oziroma maske največkrat kupljene v tujini ali pa tudi sproti narejene glede na aktualno družbeno-politično stanje v državi oziroma želje in ideje zavzetih krajanov. Danes pa po zaslugi požrtvovalnega raziskovalnega dela članov Folklorne skupine Kal nad Kanalom, domačije vnovič obiščejo tradicionalni liki, nastali po spominih starejših krajanov iz časa do leta 1950. K oživitvi likov so pripomogli tudi nasveti, svetovanja in usmeritve folklorista, etnokoerologa Mirka Ramovša, etnologinje Inge Miklavčič Brezigar, izdelovalca liških mask Branka Žnidarčiča ter dragoceni zapisi in skice etnologa in zbiratelja ljudskega izročila Pavla Medveščka.

Na dan pustnega obhoda se člani Folklorne skupine Kal nad Kanalom zberejo v središču vasi, v društvenih prostorih vaškega župnišča, kjer si v prešernem vzdušju nadenejo obrazne maske in kostume. Nekoč so se lahko našemili le neporočeni moški, danes pa je dovoljeno šemljenje tudi ženskam, mladim in starim.

Med obhodom pustnih mask skupino vodi **pust – ta-star ali ta-grd**. To je lik odet v ovčje in zajčje kože z visečim repom do tal ter masko z volovskimi rogovimi in dolgim rdečim visečim jezikom, ki teka naprej in zganja norčije. Opasan je s kravjimi zvonci, v rokah pa drži palico s culo pepela, s katerim ometava otroke in dekleta. Za njim dirja **grbasta in črna pustovka - ta-stara ali ta-grda** z brezovo metlo. Sledita **godca**, ki hodita počasi v sprevodu in pri vsaki hiši igrata tudi za ples, razen tam, kjer so imeli v prejšnjem letu smrt. Nato **klobason** po stari navadi pozdravi gospodarja in gospodinjo, počaka na darove (jajca, klobase, denar), se zahvali ter krajane povabi

na večerni ples rekoč: »*Da bi karejne ratalo, da bi bla repa debela, vsega da bi blo dast pr hiš, da bi drugo lito lahno dal še več ku litas.*« Sledijo razni pari šem, ki poosebljajo pomembne like življenja družbe in njihove statusne simbole. **Ženin in nevesta – ta-mlad in ta-mlada ali ta-lep in ta-lepa**, ki simbolizirata rodnost tako v družini kot tudi rodovitnost na polju. **Kmet in kmetica**, ki prikazujeta delavnost in blagostanje. **Orožnik v uniformi s svojo ženo** pooseblja oblast ter red in disciplino. **Zdravnik**, ki se »nese kot ta-pravi gospod«, in **medicinska sestra** predstavljata zdravje. **Berač in beračica – petlerja** poosebljata revščino. V sprevodu se opotekata zadnja in ves čas prosjačita ter se veselita, če ostane kaj tudi za njiju.

Nedavno, po več kot stoletju, so se pustnemu sprevodu pridružili dve zelo stari maski – tauriščni, izdelani po zapisih etnologa in zbiratelja ljudskega izročila Pavla Medveščka. **Cundrin** kot duh preteklosti ognjen v belo rjuho, iz katere visijo na vrvicah prvezani raznobarvni kosi blaga, z vrha glave pa mu plapola konjski rep, teka sem ter tja in zvoni z velikim zvoncem ozorom, na katerem je pritrjena mačja kost. **Pu-'n-pu ali ne teč ne meš** ima svoj obraz skrit v situ, z izrezljano leseno moško glavo na desni in žensko na levi rami, pa predstavlja moža in ženo združena v eno ali narobe svet in človeško dvoličnost. Desno nogo ima oblečeno v hlačnico, levo v krilo, v eni roki nosi palico, v drugi boršeto (žensko torbico) in mirno hodi v sprevodu ter se priklanja občudovalcem. Domačini so zelo veseli in navdušeni obiska pustnih likov, kar izkažejo z odprtimi vrati domačij, pogostitvijo in darovi.

Od nekdaj je del pustne tradicije tudi pokop pusta, ko naj bi s sežigom slamnate lutke simbolično pokopal vse slabo. Pokop je nujno potreben za zaključek pustnega časa, saj se z njim začne obdobje posta, ko naj bi se vse razvade prekinile. Pogreb pusta, kamor so povabljeni tudi vsi krajanji, folklorniki po starci navadi uprizorijo na pepelnično sredo. Izdelajo slamnati lik pusta, ki ga potem lažno objokujejo nato pa v sprevodu nesejo k pogrebu. Za njim hodi našemljena in objokana pustovka, godci godejo, eden od članov se preobleče v župnika, ki poje litanije in obsodbe zoper pusta, dokler ga ne zakurijo na koncu vasi. Smeha in krohota ne manjka tudi potem, ko se družina zbere še na pogrebščini.

Naličja likov so narejena po starci metodi. Najprej se iz gline oblikuje kalup. Ko se posuši, se na kalup v slojih nadeva koščke časopisnega papirja. Za vezivo se uporabi zmes iz moke in vode. Na koncu se naličjeobarva glede na karakter lika. Skrbno so oblikovani in sešiti tudi kostumi, ki so po spominih krajanov, dosledno narejeni po napotkih in skicah likov oblikovalke Elze Pavšič, ki je tudi izdelala obrazne maske in starim likom vnesla življenje. Kostum Cundina, ki prihaja iz skupine tauriščnih, je izdelal Branko Žnidarčič, rezbar Franc Jerončič pa je z nasveti priskočil na pomoč izdelavalcu in nosilcu kostuma pu 'n pu.

Namen pusta v vasi Kal nad Kanalom je živeti nesnovno dediščino ter ozaveščati širšo javnost o pomenu izročila in načinu njenega vrednotenja. Seveda pa tudi odganjati zimo, naznanjati pomlad ter vsaj za dan ali dva pozabiti na tegobe slehernih dni. Člane Folklorne skupine Kal nad Kanalom, ki se zavedajo pomena stare tradicije pustnega izročila in kalske kulture, pa dodatno motivira tudi želja, da bi pustni ples postavili v koreografijo in izročilo prikazali širšemu prostoru, predvsem pa ga vsako leto oživelji in tako ohranili bogato tradicijo za nadaljnje rodove.

4. Zgodovinski opis razvoja dediščine:

Na kratko opišite zgodovinski razvoj nesnovne kulturne dediščine in navedite morebitno prvo pisno omembo oz. vire. Če ni drugega podatka, navedite mnenje nosilca o starosti kulturne prvine.

O mahošeriji, tako so pustovanju rekli predniki iz Kala nad Kanalom, je žive spomine ohranil Anton Humar, Hribarjev Tonin iz Podgozda. Po njegovi pripovedi je etnolog Pavel Medvešček opisal in skiciral *tauriščne* - prvinske maske iz Kalskega: cundrina, mahošarja in makince ter najbolj smešno masko pu 'n pu ali ne teč ne meš. Tauriščne so bile po izročilu prednikov gozdni duhovi, ki so preganjali zimo, da bi sonce zopet dobilo svojo moč in povrnilo zelenje. Okoli leta 1914 naj bi nazadnje obhodile kalske vasi.

V tistih časih je bilo dekletom maskiranje prepovedano, v prastarem pustnem običaju (*rajšpu*) so lahko sodelovali izključno neporočeni fantje, ki so se družili v fantarije ter s strogimi pravili medse sprejemali mladince. Za pusta so se začeli pripravljati že takoj po božiču. Pod vodstvom varvarja, najstarejšega ali v izdelovanju mask najbolj izkušenega fanta, so za lik mahošarjev na obleko s pomočjo smole nanašali suh mah, s senenim drobirjem pa so polepili makince.

Naglavne maske so naredili iz ovčjega, srnjakovega ali kozjega kožuha, tako da so obrazni del obrili, izrezali odprtine za oči in usta ter na naličje s smolo namazali koruzno moko ali žagovino. Starejši fantje so se oblekli v mahošarje, ti so v rokah nosili *trambaltín* (palica z loncem), košare in koše za špeh, klobase, jajca, mošt in žganje, ki so ga dobili na obhodu po vaseh. Mlajši fantje pa so si nadeli opravo makincev in potem s kleščami, verigami, cokanci in pelnicami lovili mlada dekleta in strašili otroke. Najpomembnejši lik je bil cundrin, ki je imel vlogo preganjati zimo. Lik je vedno pripadal najmlajšemu fantu v fantariji, menda je moral biti še nedolžen. Nad

najbolj smešnim likom Pu-'n-pu ali ne teč ne meš pa so se baje ljudje zgražali, češ da »tak cepljen človek ni po božji podobi«, »kaj ima med nogami«, pa je velika uganka tudi danes.

Pomemben del pustne tradicije je bil tudi pokop pusta, ko naj bi s sežigom slamnate lutke simbolično pokopali tudi vse slabo. Včasih so na koncu vasi fantje zakurili kres in osmodili zimo. Če je ta potem kmalu pojenjala, so obleko cundrina ohranili za naslednje leto, sicer pa so jo, ko so začela drevesa zeleneti, sežgali.

Po priповedovanju so bili stari liki tauričnih poznani do leta 1914. Danes starejši krajanji se teh starih mask iz časov pred prvo vojno niso več spominjali. Kljub prepovedi maskiranja v času italijanske zasedbe, pa je ostal še živ spomin na pustne običaje med obema vojnoma, tja do leta 1950. Povedali so, da so se fantje več tednov pred pustom sestali in se dogovorili, s kom bodo v parih, kdo bo kaj predstavljal, vaščane povprašali za stare obleke, pobrskali po kaščah, blago pa tudi kupili in potem kostume dali šivati dekletom. Ošemili so se v pusta in pustovko ter v druge like tako, da je vsak par prikazal sliko iz takratnega življenja kmetov, mestnih gospodov, petlerjev, oblasti, novičev, dohtarjev. Manjkati nikoli niso smeli godci in klabason, ki edini niso nosili mask. Vsi ostali liki pa so bili strogo pokriti, tako, da ni bilo videti niti malo kože ali las, niti rok, včasih je bila sramota, če so koga od fantov spoznali. V pusta so hodili peš in vedno obiskali vse hiše, tudi najbolj oddaljene. Klabason je moral biti pameten mož, z oprnikom je pobiral darove in skrbel, da so ostala jajca cela. Teh so včasih nabrali toliko, da so jih mogli pri kakšni hiši na pol poti tudi razložiti. Na večerni ples, kjer so jajca potem cvrli na špehu in kuhalni klobase, so prišla tudi dekleta, povabljeni pa so bili zmeraj prav vsi vaščani.

Po stari navadi si je oseba, ki je nosila masko pust, opravo naredila sama in poslikala tudi naličje maske. Prevzeti glavno vlogo v pustnih obhodih in izdelati kostum za glavni lik je bila nekdaj za fanta največja čast. Ljudje so komaj čakali njegov obisk, ki je naznanjal pomlad, odganjal slabo, prinašal dobro letino in rodovitnost. To je pust pokazal na način, da se je na polju ali na dvorišču s pustovko valjal po tleh in uprizarjal ljubljenje. Zaradi njune grozljive maske in divjega obnašanja, so se ju ljudje bali. Pust in pustovka sta namreč dirjala kot podivjana in marsikje sta nesla vse narobe, ko sta prišla v hišo. Pustovka je pometala in opletala z metlo, pust pa ogrebal s culo iz pepela, lovil otroke in dekleta ter jih namarogal s sajami. Vse lonce so ženske pospravile iz štedilnika, ko so zaslišale zvonjenje kravjih zvonov, ki je naznanjalo njun prihod.

Po prvi vojni so na pustni torek zvečer, ko se je rajalo in plesalo, fantje odigrali predstavo s prikazom smrti pusta in ga potem zamenjali s slamnatim likom, ki so ga

na pepelnično sredo pokopali oziroma zažgali. V pogrebnem sprevodu je za njim hodila našemljena in vsa objokana pustovka, godci so godli. Eden od fantov pa se je napravil v župnika, ki je pel litanje in obsodbe zoper ubogega reveža, dokler ni dokončno zgorel. Veliko je bilo smeha in zabave. Po stari navadi se je druština zbrala še na pogrebščini, kjer se je jedlo kuhanja jajca, klobas pa ne več. Začelo se je namreč obdobje posta, ki so se ga včasih strogo držali. Vse do velike noči se tudi plesati ni smelo.

5. Opis načinov prenašanja znanja in učenja nesnovne kulturne dediščine:

Navedite in opišite načine prenosa znanja in učenja nesnovne kulturne dediščine.

Tradicionalne kalske pustne like, narejene po spominu iz časa pred 50. let 20. stoletja, je pod strokovnim vodstvom etnologov in drugih strokovnjakov, vnovič obudila Folklorna skupina Kal nad Kanalom. Dolgo časa je med člani zorela ideja obuditi izročilo kalskega pusta po starem, saj so želeli del vaške tradicije doživeti in jo na ta način prenesti na mlajše rodove. Zato so se poustvarjanja pustne dediščine lotili z vso odgovornostjo. Med starejšimi krajanji so iskali redke fotografije, zbirali gradivo, se povezali z etnologi in okoliškimi izdelovalci mask. Spoznanja, zbrano gradivo, poustavljene like in značilne prakse obhodov bodo z vsem spoštovanjem in zavzetostjo prenašali tako na mlajše člane društva kot ostale mlade iz vasi Kal nad Kanalom in širše okolice. Društvo sodeluje tudi z osnovnimi šolami, vrtci in drugimi izobraževalnimi ustanovami. Zavedajo se, da le z zgledom in trudem vloženega lastnega dela, doslednostjo in ponosom, da so lahko nosilci te dediščine, lahko nesnovno kulturno dediščino ohranjajo, interpretirajo in vsako leto znova obudijo.

6. Nosilec/nosilci nesnovne dediščine (če je več nosilcev (posameznikov, društev ali obrtnikov, ...), točko 6 po potrebi kopirajte:)

Navedite podatke in opišite sedanje dejavnost s kratko zgodovino vseh poznanih nosilcev. Nosilci oz. njihovi predstavniki s svojim podpisom potrjujejo strinjanje z evidentiranjem v Registru nesnovne kulturne dediščine.

Ime in priimek nosilca/naziv ustanove, ime in priimek predstavnika nosilca, naslov:

Kulturno društvo Folklorna skupina Kal nad Kanalom

Telefon:

00386 31 717 060

E-pošta:

darja.rijavec@yahoo.com

Spletna stran:

Opis dejavnosti nosilca (največ pol stran):

Predstavitev nosilca naj obsega opis današnje dejavnosti nosilca (pridobitev znanja, aktivnosti, prenos znanja).

Folklorna skupina Kal nad Kanalom je bila ustanovljena leta 2011 z namenom, da združuje ljudi, ki jih preteklost navdihuje s spodbudo in zavzetostjo, da prihodnost ne bi bila oropana lepih vrednot in bistva nesnovne kulturne dediščine.

Kot nosilci plesnega izročila Banjške planote folklorniki s svojo dejavnostjo sooblikujejo dogodke in prireditve, tako v lokalnem okolju kot v mednarodnem. Z vpetostjo članov v raziskovanje in evidentiranje izročila so sodelujoči člen med lokalnim prebivalstvom in stroko. Njihovo gradivo je zbrano v številnih prispevkih in knjigah, Oblačilna kulturna na Trnovsko-Banjški planoti, Zahodna Banjška planota skozi čas, Krčme in gostilne na Trnovsko-Banjški planoti.

Ob spremljavi starih viž godcev Nikoli mlajši radi zaplešejo tako koroške kot primorske plese in plese Posočja, najraje pa stare kalske plese (med njimi tudi pustni ples). Ohranjajo ljudsko petje, narečno besedo in stare šege ter navade. V folklornih kostumih, »kalskih tahmašnih gwantih«, poustvarjajo oblačenje domačinov iz konca 19. in začetka 20. stoletja. Z dobro voljo in prijateljstvom, ki jih druži, ter s trdim in resnim delom jim je uspelo ime Kal nad Kanalom predstaviti širšemu prostoru ter izročilo kraja ponesti preko meja Občine Kanal ob Soči, se zavrteti na številnih prireditvah širom naše dežele, zaplesati v Državnem zboru RS in navdušiti tudi pri sosedih v Avstriji, Italiji, Makedoniji in Belgiji ter nastopiti v Evropskem parlamentu.

Med največjimi izzivi interpretacije življenja nekoč pa je vsekakor »kalski berjar« in priprava ter oblikovanje kulturno etnološke prireditve doma v Kalu nad Kanalom pri podružnični cerkvici sv. Tomaža. Kamnita gotska lepotica iz prve polovice 15. stoletja ohranja številne ljudske zgodbe in bogato plesno izročilo. Plesi, ki so bili pred petdesetimi leti po pripovedi domačinov raziskani in popisani, so le del nesnovne dediščine, ki jo želijo folklorniki ohraniti in prenesti na mladi rod.

Z vso odgovornostjo so raziskali tudi pustno izročilo. Uspelo jim je narediti rekonstrukcijo kalskega pusta, obuditi stare pustne like in poustvariti pustni ples.

Folklorna skupina Kal nad Kanalom je nevladna organizacija, ki deluje v javnem interesu in je članica Zveze ljudskih tradicijskih skupin Slovenije. Za ljubiteljsko kulturno udejstvovanje je leta 2019 prejela nagrado Občine Kanal ob Soči. Uspešno sodeluje z JSKD Republike Slovenije in Goriškim muzejem, Osnovnimi šolami in vrtci ter drugimi institucijami, krajevnimi skupnostmi in društvu v občini in izven nje.

koordinator varstva
nesnovne kulturne
dediščine

www.teeslo.si/nesnovna_dediščina

Društvo šteje 32 članov domačinov, predsednica je Darja Rijavec. , tel.: 00386 31 717 060, e-mail: darja.rijavec@yahoo.com

Spodaj podpisani nosilec/predstavnik nosilca nesnovne kulturne dediščine, ki je predmet vpisa v Register, soglašam, da sem/smo kot nosilec evidentiran/evidentirani v Registrju nesnovne kulturne dediščine.

Kraj, datum, podpis: *Kal nad Kanalom 11.5.2011* *Rijavec Darja*
Kal nad Kanalom, 5. maj 2021,

Spodaj podpisani nosilec/predstavnik nosilca nesnovne kulturne dediščine, ki je predmet vpisa v Register, soglašam, da je moj elektronski naslov dodan adremi Slovenskega etnografskega muzeja kot Koordinatorja varstva nesnovne kulturne dediščine.

Kraj, datum, podpis: *Kal nad Kanalom 11.5.2011* *Rijavec Darja*
Kal nad Kanalom, 5. maj 2021

Soglasje lahko kadarkoli prekličete na nesnovna@etno-muzej.si.

7. Bibliografija in filmografija:

Navedite izbor do sedaj objavljene literature in filmografije (po abecednem vrstnem redu).

1. Miklavčič, Brezigar Inga. Refleksija projekta in razstave »pustovanja na goriškem«; Goriški muzej Nova Gorica, 2002–2003, Etnolog 14, 2004, str. 273–289.
2. Miklavčič-Brezigar, Inga. Pustovanje na Goriškem. Izvori in tradicija. Nova Gorica 2002, str. 9 – 118.
3. Medvešček, Pavel. Fantovščina in pustovanja, etnografski zapisi. V : Pustovanje na Goriškem. Nova Gorica 2002, 119 – 174.
4. Medvešček, Pavel. Pozabljeni pustni običaji med Sočo in Idrijo, Goriški letnik 7/1980, str. 270 – 273.
5. Kuret, Niko. Maske slovenskih pokrajin. Ljubljana: Vankarjeva založba v Ljubljani, 1984.
6. Skrt, Darja. Goriška pustovanja, videokaseta. Nova Gorica: Goriški muzej 2002.

8. Priloge:

Spodaj podpisani avtorji in producenti soglašam/o da, fotografiske, video in avdio priloge postanejo del dokumentacije Koordinatorja varstva nesnovne kulturne dediščine, ki si pridržuje pravico do uporabe gradiva v sklopu Registra nesnovne kulturne dediščine, za njegovo promocijo in v znanstveno-raziskovalne namene. Video, fotografiske in avdio priloge so proste vseh materialnih avtorskih pravic v zgoraj navedene namene, za vsako uporabo v drugačne namene pa je potreben nov dogovor.

Fotografije (obvezna priloga) (če prilagate več kot 10 fotografij, točko 8/Fotografije po potrebi kopirajte):

Navedite izbor fotografij, ki naj prikazujejo dejavnosti ali postopek, okolje, kjer je nesnovna dediščina prisotna in nosilce pri delu.

Vsaka fotografija naj bo opisana z naslednjimi podatki: naslov, kraj in datum nastanka fotografije, navedite tudi avtorja oz. vir fotografije.

S podpisom se avtor/avtorji strinja/strinjajo, da fotografije postanejo del dokumentacije Koordinatorja varstva nesnovne kulturne dediščine, ki si pridržuje pravico do uporabe gradiva v sklopu Registra nesnovne dediščine, za njegovo promocijo in v znanstveno-raziskovalne namene.

Pobuda za vpis v Register mora vsebovati najmanj 10 fotografij in ne več kot 20 fotografij.

koordinator varstva
nesnovne kulturne
dediščine

SLOVENSKI ETNOGRAFSKI MUZEJ

Fotografije naj bodo v ležečem formatu, v čim boljši ločljivosti (minimalno 2835 x 2126 slikovnih pik). Priložite jih k elektronski verziji pobude.

Naslov, kraj, datum nastanka fotografije, avtor oz. vir fotografije:

1. Glinen kalup za izdelavo naličja, Kal nad Kanalom, 2020, Elza Pavšič.

Kraj, datum, podpis avtorja/avtorjev:

Kal nad Kanalom, 11. maj 2021

Naslov, kraj, datum nastanka fotografije, avtor oz. vir fotografije:

2. Lepljenje slojev časopisa na kalup, Kal nad Kanalom, 2020, Dušan Gerlica.

Kraj, datum, podpis avtorja/avtorjev:

Kal nad Kanalom, 11. maj 2021

Naslov, kraj, datum nastanka fotografije, avtor oz. vir fotografije:

3. Izdelani naličji, Kal nad Kanalom, 2020, Elza Pavšič.

Kraj, datum, podpis avtorja/avtorjev:

Kal nad Kanalom, 11. maj 2021

Naslov, kraj, datum nastanka fotografije, avtor oz. vir fotografije:

4. Cundrin, Kal nad Kanalom, 2020, Elza Pavšič.

Kraj, datum, podpis avtorja/avtorjev:

Kal nad Kanalom, 11. maj 2021

Naslov, kraj, datum nastanka fotografije, avtor oz. vir fotografije:

5. Povorka pustnih mask, Kal nad Kanalom, 2020, Dušan Gerlica.

Kraj, datum, podpis avtorja/avtorjev:

Kal nad Kanalom, 11. maj 2021

koordinator varstva
**nesnovne kulturne
dediščine**

www.nms.si/navedljivosti

Naslov, kraj, datum nastanka fotografije, avtor oz. vir fotografije:

6. Pu n pu, Kal nad Kanalom, 2020, Dušan Gerlica.

Kraj, datum, podpis avtorja/avtorjev:

Kal nad Kanalom, 11. maj 2021

Naslov, kraj, datum nastanka fotografije, avtor oz. vir fotografije:

7. Povorka po vasi, Kal nad Kanalom, 2020, Dušan Gerlica.

Kraj, datum, podpis avtorja/avtorjev:

Kal nad Kanalom, 11. maj 2021

Naslov, kraj, datum nastanka fotografije, avtor oz. vir fotografije:

8. Sprejem pri domačinah na dvorišču Kal nad Kanalom, 2020, Elza Pavšič.

Kraj, datum, podpis avtorja/avtorjev:

Kal nad Kanalom, 11. maj 2021

Naslov, kraj, datum nastanka fotografije, avtor oz. vir fotografije:

9. Celotna skupina kalskih mask, Kal nad Kanalom, 2020, Elza Pavšič.

Kraj, datum, podpis avtorja/avtorjev:

Kal nad Kanalom, 11. maj 2021

Naslov, kraj, datum nastanka fotografije, avtor oz. vir fotografije:

10. Pokop pusta, Kal nad Kanalom, 2020, Elza Pavšič.

Kraj, datum, podpis avtorja/avtorjev:

Kal nad Kanalom, 11. maj 2021

Video:

Navedite naslov, kraj in datum snemanja, avtorja/avtorje in producenta/producente video dokumentacije, leto izdelave, format in trajanje posnetkov.

Slovenski etnografski muzej • Metelkova 2, SI-1000 Ljubljana, Slovenija • t: +386 (0)1 3008 71

S podpisom se avtor/avtorji in producent/producenti strinjajo, da video dokumentacija postane del dokumentacije Koordinatorja varstva nesnovne kulturne dediščine, ki si pridržuje pravico do uporabe gradiva v sklopu Registra nesnovne kulturne dediščine, za njegovo promocijo in v znanstveno-raziskovalne namene.

V spletni objavi bo Registru dodan reprezentativni video prikaz.

Naslov, kraj in datum snemanja, avtorji, producent, leto izdelave, trajanje:

Kraj, datum, podpis avtorja/avtorjev in producenta:

Avdio:

V primeru enot, ki vsebujejo petje ali govor in pri katerih video ni potreben za prepoznavanje vrednosti predlagane enote, je možen avdio posnetek.

Navedite naslov, kraj in datum nastanka avdio priloge, avtorja oz. vir avdio priloge ter producenta.

S podpisom se avtor/avtorji in producent/producenti strinjajo, da avdio dokumentacija postane del dokumentacije Koordinatorja varstva nesnovne kulturne dediščine, ki si pridržuje pravico do uporabe gradiva v sklopu Registra nesnovne kulturne dediščine, za njegovo promocijo in v znanstveno-raziskovalne namene.

Značilen zvočni posnetek bo dostopen na spletni strani Koordinatorja, če bo vsebina to zahtevala.

Naslov, kraj, datum nastanka avdio priloge, avtor oz. vir avdio priloge, producent:

Kraj, datum, podpis avtorja/avtorjev in producenta:

9. Podatki o predlagatelju:

koordinator varstva
**nesnovne kulturne
dediščine**

www.slovenet.si/naslovna.html

Ime in priimek/naziv ustanove:

Občina Kanal ob Soči

Odgovorna oseba, če gre za ustanovo:

Tina Gerbec, županja

Naslov:

Trg svobode 23, 5213 Kanal

Telefon:

05 39 81 200

E-pošta:

obcina.kanal@obcina-kanal.si

Spletna stran:

www.obcina-kanal.si, www.tic-kanal.si

Kraj, datum, podpis predlagatelja (žig, če gre za ustanovo):

Kanal, 12. maj 2021

Geumur

Spodaj podpisani predlagatelj nesnovne kulturne dediščine, ki je predmet vpisa v Register, soglašam, da je moj elektronski naslov dodan adremi Slovenskega etnografskega muzeja kot Koordinatorja varstva nesnovne kulturne dediščine.

Kraj, datum, podpis predlagatelja (žig, če gre za ustanovo):

Kanal, 12. maj 2021

Geumur

Soglasje lahko kadarkoli prekličete na nesnovna@etno-muzej.si.

10. Datum predložitve pobude:

14. maj 2021

koordinator varstva
**nesnovne kulturne
dediščine**

www.nesnovnkedidiscina.si

